وقوته

ور بقدر جهد یافتی روزی کسی / بازار پرواز بردی روزی عصفور را

سبحان ربّ العباد یا وبره / ورازق المتقین والفجرة

پاک یزدان که او پروردگار عالمست / رازق و پروردگار فاجران و خیر و شر

لو کان یرزق العباد عن جلد / ما نیت من رزق ربنا مدره

گر همی بودی بعالم رزق بر سعی عباد / می نخوردی روزی پروردگار نامدار

لئن ساءنی دهر عزمت تصبرا / فکل بلاء لا یدوم یسیر

چون دهرم بد رسد بر صبر باشد عزم من / زانکه هر رنج بلایی نیست ثابت دایما

وان سرنی لم ابتهج بسرور / فکل سرور لا یدوم حقیر

ور رساند شادی زان شادیم نبود نشاط / زانکه هر شادی که بینی دایمش نبود بقا

لئن ساءنی دهر فقد سرنی دهر / وان مسنی عسر فقد مسنی یسر

گر غمی آید ز دهرم شادی آید دیگر / ور بمن دشواری آید هستش آسانی و یاس

لکل من الایام عندی عادة / فان ساءنی صبر وان سرنی شکر

پیش من در جمله نیکو عادتیست / گر برآید صبر دارم ور نکو آید سپاس

دواؤک فیک وما تشعر / وداؤک منک وما تنصر

دوای درد تو با تست و تو نمی دانی / ز تست رنج تو و نیستی بدان بینا

وانت

وانت الکتاب المبین الذی / باحرفه یظهر المضمر

تویی کتاب خداوندان کتاب مبین / بحرفها که نهانها از آن شود پیدا

تؤمل فی الدنیا طویلا ولا تدری / اذا جن لیل هل تعیش الی الفجر

فکر در دنیا بسی کردی و معلومت نشد / آنکه چون شب گشت خواهی ماند تا وقت سحر

وتزعم انک جرم صغیر / وفیک انطوی العالم الاکبر

گمان بری که صغیر اوفتاده جرم تنت / یقین بدان در وست عالم کبرا

فلا حاجة لک من خارج / ففکرک فیک وما تفکر

ترا بیرون ز وجود تو هیچ حاجت نیست / بتست فکر تو و نیست فکر خویش ترا

فکم من صحیح مات من غیر علة / وکم من مریض عاش دهرا الی دهر

ای بسا کس کو بصحت بود و بی علت بمرد / وی بسا خسته که خوش گشت و بماند در عالم

وکم من فتی یمسی ویصبح امنا / وقد نسجت اکفانه وهو لا یدری

ای بسا مرد جوان کو روز و شب ایمن بود / بافته دوران کفن بهر وی و او بیخبر

ولا خیر فی الشکوی الی غیر مشتکی / ولا بد من شکوی اذا لم یکن صبر

شکایت نیست نیکو پیش آن کو اهل آن نبود / ز شکوه چاره نبود چون نباشد صبر با پرچا

الم تر ان الفقر یرجی له الغنی / وان الغنی یخشی علیه من الفقر

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)